

Sesija 73: Mukama nikad kraja

Imala sam divno buđenje jutros kada eto mukama nikad kraja, glasnik ušetao mi u palaču na konju. Navodno su ga poslali gradonačelnici Tortuge i Dubaija da najave svoj dolazak. Mali podsjetnik, sljedeći put u tim gradovima ući u njihove palače na brodu.

Nakon što je izblebetao svoje nespretne pozdrave i najavio sutrašnji dolazak gostiju, dodatno me upozorio na tri kraljevska Horugvina broda koji su na putu ovdje. Brzopotezna sam ga poslala na put prije nego mi taj trojanski konj posere pol predsoblja i otišla potražiti mog diplomata. Ta potraga je brzo završila kada sam čula vriskove od ispod. Znam da bi mi trebalo biti žao, ali ta zvjerka u podrumu je ispala vrlo adekvatan test inteligencije za moje zaposlenike.

Očito morala sam diplomaciju odraditi sama, opet. Koja korist osnivanja vijeća ako i dalje moram sve sama!!?

Naredila sam da mi pripreme kočiju kada je jedan čistač mudro predložio da odem brodom radi boljeg ugleda. Tko bi rekao da će meni ikad trebati izgovor za otići na brod, pogotovo neki prekrasni poput Kuhn Halata. Pri dolasku u Murinu luku dočekao me odred dobrodošlice koji je uključivao i dvije pripadnice stožera: [Svjetlanu](#) i [Helksi](#). Ne bi bile moj prvi izbor za podršku na ovoj misiji, ali hej, treba se znati prilagoditi. Javile su mi neki koktel informacija o mome glasniku koji je pokušao proslijediti mi informaciju preko njih. Naglasak na pokušao. Stoga sam ga potražila i uzela ove dvije tuke sa sobom kao kaznu.

Bilo je lijepo prošetati se opet gradom, posao me i prečesto drži u onoj mračnoj palači. Ulice su općenito puno mirnije nego prije, ali naravno ne pre mirne. Tome je pridodala i moja [admiralka](#) kada je javno streljala nekog lopova uzvikavši anti-Horugvičke parole. Upozorila sam je da koristi neutralniji jezik u javnim obraćanjima i pobjegla dalje prije nego me uspjela uvući u neakve treninge. Ne znam di mi je glava, a gdje rep od posla kakvi treninzi. A da ne pričam da imam i dovoljno problema s treninzima magije sa Aapepom. Noćas sam se lupila u štok kupaonskih vrata i u šoku teleportirala u vodu za umivanje, ponekad pomislim da sam dovoljno velika opasnost sama sebi i bez magije, ali mukama nikad kraja.

Skrećem s teme, da, glasnik. Našla sam nakon pola sata lagane šetnje i poručio mi je da moji gosti ostaju u Šarenom Peru. To je pomalo kičast hostel blizu centra, Svjetlana je prosvijetljeno zaključila da mu očajno fali taverna. Uskoro smo i saznali da je Helksi bila ta koja je uredila Pero, pravo iznenađenje; rekao bih netko tko ju ne poznaje.

Unutra smo organizirali sastanak u hotelu u najneudobnijoj sobi u kojoj sam ikad bila i za čas pojavila su se moja dva gosta. Kičasti half-orc u ljubičastom odijelu i cipelama te odmjerениji i podosta niši human. Predstavili su kao Orah - gradonačelnik Dubaija, te Josip - bivši gradonačelnik Tortuge. Saznala sad da su došli pregovarati oko trgovine te u slučaju Josipa - moljakati pomoć Mure. Nakon kratkih uvoda im malog incidenta oko nepromišljenog, ali dobronamjernog castanja čarolija u blizine moćne čarobnice poput Svjetlane, pozvala sam ih da nakon odmora navrate u moju palaču i uvjerila ih da će njihove troškove gostovanja u našem gradu, pokriti Mura.

Nakon sastanka navratila sam instinktivno u Rodu - tko zna kada ću opet imati priliku za to. Ministar se pokazao odlično društvo, po običaju. Izvijestio me novostima, o kretanjima moje bivše posade te izdiberio se još 2 tisuće zlatnika za naše napore u Betežni. Čak je iščupao bocu nečeg radioaktivnog, rekao je da je to Gagbak sam smučkao. Ne znam jeli umor ili što, ali mukama nikad kraja; taj jegermeštar me presavio već nakon prve čaše. Odmah smo se složili i glasom 4 članova stožera

uvrstili piće kao kulturološko dobro našega grada. Shvativši da moram pripremiti i palaču i sebe za goste sutradan uzela sam putnu i krenuli smo natrag u palaču. Tamo je naša arhitektica dizajnerica pretvorila mi blagovaonu u mjesto zločina i spremili smo se za dolazak diplomata. Sastanak s njima bio je relativno kratak. Orah se pokazao kao pravi biznismen i čini se da mu je odlična sjela moja direktnost te mržnja prema Porinu. Odлучili smo ukinuti postojeće trgovačke ugovore iz doba Porina te napraviti nove, dugoročno pogodnije za naše gradove. Također smo pokrenuli raspravu oko kreiranja obrambenog saveza neovisnih gradova.

Josip s druge strane pokazao se kao vrlo oštećena osoba. Nezadovoljan time što ne mogu i ne želim osvojiti njegov grad od Horugve za njega, pokušao je izvaditi svoje oružje. Kada sam ga ulovila u tome, samo je bijesno otišao uz loše prekrivene prijetnje. Mukama nikad kraja. Iako nije zapravo diplomat pa ni nema diplomatski imunitet, pustila sam ga da ode. Po piratskom kodu, odnosno mom kodu, ipak je bio moj gost. Gost pregovara uvijek ima određen imunitet, to je jedino pošteno. Čak se i Zlatni Burek drži toga, kakva bi ja to bila gradonačelnica da se ja ne držim.

Nakon odmora i još malo odmora, uputila sam se natrag u grad da dočekam Horugvine poslanike. Bome imala sam što dočekati. Bila je to Tari - kraljevna koju nisam vidjela još od svadbe onog jednog kraljevog bratića. Mura je trenutno vjerojatno najopasnije mjesto na Otočju za jednu princezu Horugve, ali tu je bila preda mnom. Nakon kratkog izmjenjivanja formalnosti i modnih savjeta s mojom arhitekticom dizajnericom, prešli smo na Hulat obaviti razgovore.

Gospodična je imala nekoliko tema za prijeći sa mnom. Prvo, Horugva se odriče obitelji Otok te ih istjeruju iz Kraljevstva. Naravno bilo mi je žao Silvije i Lene, ali mi je rečeno da su one zatražile utočište od mene tako da bar im tako mogu pomoći. Bilo mi je malo žao i moga starog doma Zagreba, ali on je već dugo u tuđim rukama budimo realni.

Tari je također došla sa zamolbom da propustimo njihove galijske koje će doći kako bi pokupili svoj mrtve od bitke. Tu sam im ponudila našu punu podršku - ta trupla su već platila životom za svoje zločine. Kao završnu stavku napomenula je da Horuva radi ekstenzivne istrage u svojim redovima zbog povezanosti s Agrokorum. Na tu temu upozorila me da se događaju neke nepravilnosti s vjetrovima magije u Incelskom moru. Zahvalila sam joj se na upozorenju, znam što takve nepravilnosti mogu značiti iz prve ruke.

Ostavila sam dame u skupštini poglavarstvu vijećnici i zaputila se doma. Trebat će mi godišnji nakon ovih par dana. Naravno, mukama nikad kraja kad evo moje admiralke u dvorcu tjerajući me na ratne igre. Na mom brodu me dočeka - Svjetlana. Zove se Svjetlana, a prati me kao sjena... Srećom bio je i Hobert pa sam znala da ću se bar malo nasmijati. Admiralica nas je upogonila u strogi režim izvođenja cirkuskih manevara, počevši s okretom za 180° pomoću magije. Iz prve sam uspjela svoj slavni manevar vožnje u rikverc, ali gnomica nije bila impresionirana. Zahvaljujući Svjetlaninom "leadershipu" posade i Hobartovom idejom surfanja po valu uspjeli smo iz... nekog pokušaja.

Ali mukama nikad kraja i kreće drugi manevar - još puno zajebaniji. Cilj je bilo napraviti vodeni most iznad protivničkog broda i njime nagnuti preletiti preko protivničke palube dok praznimo topove u njih. Srećom uz dobru posadu iz milijun i nekog pokušaja i dalje nismo uspjeli, ali smo bili bliže uspjehu. Treći manevar je bio puno lakši, cilj je bio samo sletjeti svojim pramcem na protivnički brod. Uspjeli smo, ali osobno me zadnji manevar nije dojmio. Dovoljno mi je nasukavanja po plićaku, ne trebam se još nasukat i na tuđi brod.

Sve u svemu, odradili smo mi to vojnički. Samo se bojim kako bi to izgledalo da je Rumgobbler bio tu. Možda bi imali i četvrti manevar, napad od ispod broda.

Gradonačelnica Črnje Mure,

Teuta Otok

<---Prijašna
sesija
ća sesija--->

-----Sljede

From:

<http://rumwiki.duckdns.org/> - **wiki**

Permanent link:

http://rumwiki.duckdns.org/doku.php?id=hr:5e:sesije:sesija_73

Last update: **2026/09/13 10:05**

